

den fri Afstaaelse af Grund til Statskassen og til Jærnbanen, hvorom der er Tale, mindst kunde sættes til 5,000 Kr., saa tror jeg ikke, jeg har været alt for sangvinst i min Beregning. For øvrigt er det naturligvis noget, som, inden Sagen endelig afgøres, forhaabentlig vil kunne ligge klarere for end i Djebliffet. I Virkeligheden staar Sagen saaledes — ja, man kan naturligvis disputere og tinge om et Par Tusinde Kroner til den ene eller den anden Side — at der ikke er nogen Grund til at antage, at Sagen skulde staa daarligere, det vil sige blive dyrere for Statskassen nu, end der har været Grund til at antage tidligere. Under disse Omstændigheder forekommer det mig ogsaa naturligt, at det ærede Folketing vedblivende vil indtage samme Standpunkt til Sagen som ved tidligere Besligheder.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Jørgensen): Ja, jeg pegede paa, at der stod noget i Betænkningen om Viborg Bys Tante med at gaa til yderligere Opførelser. Jeg skal citere, hvorledes det lyder: „Der er fremdeles Grund til at gaa ud fra, at Byraadet er villigt til at udføre Anlægget af Afgangsbøje fra Byen til den flyttede Jærnbanestation paa Betingelse af, at Byen faar fri Raadighed med Hensyn til disse Bøjes Antal og Retning samt med Hensyn til de Arbejder, der skulle udføres ved disse og at Udgifter ved Ekspropriation af Grund til Bøjene blive Byen uvedkommende“. Det Moment er jo ikke taget i Betragtning endnu og kunde jo ikke tages i Betragtning, thi for det første kunde man jo ikke vide, om det vilde blive Meningen, og for det andet kan jeg ikke vide, om man kan overlade Byen denne fri Raadighed med Hensyn til Bøjenes Antal og Retning — det er nemlig noget, som i høj Grad interesserer Jærnbanen. Dette Punkt har ikke kunnet tages i Betragtning. Med andre Ord, naar man vil forlange, at hele Forholdet til Viborg By skal være klaret, inden man gaar videre, saa er dette Forhold ikke klaret, og saa behøves der endnu en Undersøgelse.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget under Nr. 1 af Udvalgets Flertal (P. Christensen, Klein, Sütlichau, A. Nielsen, H. Nielsen, P. Petersen, Rasmusen, C. Raavn og Svendsen):

Lovforslaget affattes saaledes:

„Ministeren for offentlige Arbejder be- myndiges til at foretage en Flytning af

Statsbanestationen ved Viborg fra dens nuværende Plads ved Viborg Sø til et højere beliggende Punkt Sydvest for Byen (ved det saakaldte Trekroner) og i Forbindelse dermed den nødvendige Forlægning af de tilstødende Dele af Langaa-Struer Banen.

Til disse Anlæg kan, foruden de nødvendige Summer til Dækning af Udgifterne til Grunderhvervelsen, anvendes et Beløb af indtil 520,000 Kr., der stilles til Raadighed i Finansaaret 1894—95, i Forbindelse med de Summer, der indvindes ved Salg af Bygninger og Sportmateriale paa den nedlagte Station og Banestrækning.

For saa vidt der ikke inden Udløbet af Finansaaret 1896—97 maatte blive truffet Bestemmelse om, at de ved Stationens Flytning ledig blivende Arealer skulle bevares for andre Statsøjemed, blive disse Arealer at afhænde til Fordel for Statskassen.

Paa Grunderhvervelsen komne Bestemmelserne i Frdg. 5te Marts 1845 til Anvendelse.“

vedtoges med 56 Stemmer mod 5.

Ændringsforslaget under Nr. 2, af samme:

Lovforslagets Titel bliver:

„Forslag til Lov om

Flytning af Statsbanestationen ved Viborg.“ betragtedes som vedtaget som Følge af Afstemningen over Nr. 1.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

vedtoges enstemmig.

Ændringsforslag indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Indstillinger fra Finansudvalget angaaende de til samme henvisste Andragender.

Under Forhandling sattes Indstillingerne vedrørende Ministeren for offentlige Arbejder, nemlig Nr. 2, 3, 6, 7 og 10 paa Udvalgets Liste, samt det under Nr. 4 udenfor Betænkningen af Clausager stillede Ændringsforslag: